

Staten at anskaffe dem, og saadanne Bærdi-angivelser findes allerede nu i Statsregnskaberne, f. Ex. for Jernbanernes Vedkommende. Bestemmelsen om Budgetregnskabet indeholdes i § 5, 2det Punktum og i § 6, 2det Punktum. I § 5 hedder det, at Budgetregnskabet uddrives, hvad der for Finantsaaret er bevilget ved Finantsloven og Tillægsbevillingsloven, og hvad der er kommet til Indtægt og Udgift paa hver enkelt af de i den nævnte Lov opførte Konti og Underkonti. Hvis nu Lovudkastet ikke indeholdt anden Bestemmelse end denne, kunde det vel ikke siges at være udtømmende, thi det er naturligvis det Første og Allertarveligste, som et Statsregnskab maa indeholde, nemlig Udgiften paa Konti og Underkonti. Men Udkastet er heller ikke blevet staaende herved, det tilføjer i § 6: „Som Bilag til Budgetregnskabet indsendes fra hvert Ministerium et Bestyrelsesregnskab, der indeholder fornøden Forklaring om Afvigelse mellem Bevilling og Regnskab.“ Her have vi altsaa Hovedbestemmelsen om, hvad Statsregnskabet skal indeholde, nemlig at der deri skal optages et Bestyrelsesregnskab og en Forklaring om disse Afvigelser. Naar der skal meddeles et Bestyrelsesregnskab, bør maa gaa ud fra, at derved ogsaa vil fremkomme en Redegjørelse for de Arbejder, der ere foretagne i Finantsaarets Løb under de forskellige Ministerier, et Indhold, der heller ikke er fremmed for det nuværende Statsregnskab. Men naar det dernæst hedder, at dette Bilag skal indeholde fornøden Forklaring om Afvigelser imellem Bevilling og Regnskab, saa kommer jeg her til min egentlige Hovedindvending; jeg skjønner ikke rettere, end at der med disse Ord egentlig endnu Intet er sagt. Det Spørgsmaal staar tilbage: hvad er Afvigelser? Saa længe det ikke er afgjort, saalænge det ikke i Loven gives, hvad der er Afvigelser, have vi ingen Garanti for, hvad der vil blive optaget i Statsregnskabet til Forklaring. Det er med andre Ord det gamle bekjendte Spørgsmaal om, hvad der er bindende; thi kun hvor der er bindende Summer, kan der være Tale om Afvigelse. Dette Spørgsmaal kræver Besvarelse ved denne Leilighed; thi ellers veed man ikke, hvad der skal fortaas ved Afvigelse.

Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl i saa Henseende. Jeg mener, at enhver Motivering, som Finantsloven har modtaget i Anmærkningerne ved Specifikation eller anden Oplosning, binder Administrationen, hvad enten Specifikationen er optagen i selve Finantsloven eller ikke. Naar man gaar ud derfra, saa kommer man naturligvis til, at Statsregnskabet maa gaa i den Detail, der anvises ved de trykte Anmærkninger til Finantsloven. Den Regel, som formentlig maa gjælde, skulde efter min Formenting være den, at ligesaa stærkt som Bevillingen er opløst overfor den bevilgende Myndighed igjennem den i Anmærkningerne indeholdte Motivering af Finantslovsforslaget, ligesaa dybt maa Regnskabsaflæggelsen gaa ned. For denne Regel antager jeg, at der kan findes et passende Lovudtryk, og da have vi en bestemt Regel for, hvad der skal gives i Statsregnskabet, hvor vidt Forklaringen af Afvigelserne skal gaa.

Det andet væsentlige Punkt i Lovforslaget er Definitionerne i §§ 2 og 3 af, hvad der hører til Finantsaarets Indtægter og Udgifter. Jeg veed ikke, om det er gaaet flere ærede Medlemmer som mig, at de Definitioner, her ere givne, længe have staaet for En som noget Dunkelt, som det er vanskeligt at tilegne sig, ligesom det er vanskeligt at vinde Overbevisning om disse Definitioners Rigtighed. For mig staaer det foreløbig saaledes, at det, hvorpaa det dog i sidste Instans efter Lovforslaget væsentlig kommer an, er, hvad der er anvist, at det egentlig er det, der tilsidst spørges om. Men er dette det sluttelige Afgjørende, saa forekommer det mig, at Bestemmelserne i §§ 2 og 3 vel ere gode at have for Finantsministeren overfor Sagministerierne, men at de egentlig ikke garantere overfor Rigsdagen, at Anvisningerne blive regnskabsmæssige. Jeg skal ikke forbyde mig videre i disse Paragrafer under den nuværende Behandling, men rettende mig efter de Regler, der gjælde for en første Behandling, kun fremdrage et Punkt, som utvivlsomt hører ind herunder, og det er følgende. Hvad der væsentlig har foranlediget de Opfordringer, der ere stillede til den ærede Finantsminister om at forelægge et Lovudkast som dette, er som be-